

Ana María Croitoru - 2n Primària

Raül Bort - 3er Primària

EL MOLÍ D'OLI

Hi havia una vegada, un poble, on tots es queixaven perquè no hi havia molins d'oli. Tots deien: "Va collir les olives dels arbres, les para ensucs, i he d'anar a comprar sempre amb el carrer i el matxo, a Alcañal, Cabanac... Un altre va dir: "Això no hi pot ser! Hem de fer-hi alguna cosa!" I un altre de molt llest va dir: "No tinc la solució; Construïm un molí d'oli!" I tots els altres es van posar a aplaudir. Mira si hi era bona la idea que quasi que tota la gent del poble hi van participar! Tots es van fer sentir, cada un va posar uns quants diners. I en pocs dies s'hi va fer una cooperativa.

Tots estaven molt contents perquè ja hi tenien un lloc per moler les olives i fer oli, i així, sense anar-se'n lluny del seu poble. I cada any s'anava comprant amb els diners que havien guanyat, i trencadora d'ametlles, magatzems per a les garrafes... I moltes coses més!

Així és com es va crear la cooperativa!

RODA DE HOLI

4t. - Laura Adell
9-4-07

Laura Adell
4t. Primària

LA FAMILIA GONZÁLEZ

Com un dia de pluja quan la família González estava a casa. El pare, la mare i els fills. De vegades algunes coses que aquests dies, perquè no podien sortir i de moment d'una en una.

-Bona tarda i de seguida tota la família va escapar a l'exterior.

El pare de la família ja havia anat a treballar a l'oficina, la mare havia anat a treballar a l'oficina i els fills a l'escola.

-Perquè va quedar-se'n la mare a treballar i aquests dies de feina necessitat?

-Bona idea va dir la mare, i així ho van fer. Primer van anar a treballar una mica a les feines necessàries a les seves feines i després a treballar.

Segon de dir: Era una feina i de vegades algunes coses que aquests dies, perquè no podien sortir i de moment d'una en una.

Tant de més que el poble va escapar a treballar molt produït i així que aquests dies, perquè no podien sortir i de moment d'una en una.

Com que un altre treballador de la cooperativa també vivia prop, els dos germans van baixar al carrer. Un vigilava als lladres sense que el vegegen i l'altre va anar a cridar al treballador. Quan estaven els tres, van espantar als lladres i cadascú s'en va anar cap a la seva casa. Els dos germans tenien molta por i no van dormir en tota la nit. Però quan faltava una hora per a anar a la cooperativa, aleshores es van adormir i van arribar una hora i mitja tard, perquè... Havia sigut una nit proq mogudet!!! El quint dia va anar tot bé. El sext dia Josep, es va adonar de que faltava el silo on s'emmagatzaven les crostes de les ametlles. No savien qui ho havia agarrat, perquè els lladres no van agarrar res. Anaven passant els dies i tot bé, però sense saber ni rastre de qui l'havia pogut agafar. El novè dia al migdia, van arribar els pares. Josep i Sandra van tindre una recompensa. Els dos germans els ho van explicar tot als seus pares. VA SER UN MISTERI!!!

Nerea González
5é. Primària

Carolina Rodrigo
6é. Primària

Hi havia una vegada un xiquet i una xiqueta, que vivien a una casa al costat de la cooperativa. Eren germans, al xiquet li dien Josep i a la xiqueta Sandra. Un bon dia els pares dels xiquets s'en van anar de vacances en un creuer. Com que els xiquets ja eren prou grans, la xiqueta tenie 8 anys i el xiquet 9 anys, es van quedar sols durant els dies que els pares eren fora, "9 dies". La primera nit que els pares eren fora, els dos germans tenien un poc de por. Estaven mirant la televisió, però al final es van adormir al sofà. Al matí es van despertar, es van vestir i van anar a comprar el pa. Quan van tornar a casa, a la porta els esperava un treballador de la cooperativa. I com que eren les vacances de pasqua, alguns treballadors de la cooperativa s'en van anar de viatge i feien falta dos o tres persones per ajudar als demés treballadors, i aquell home els va dir als dos xiquets que si els volien ajudar ja que estaven aforrits. Els xiquets van acceptar la proposta, així que van anar tots tres a la cooperativa, els van explicar tot el funcionament i es van repartir la feina. Josep pel matí tenia que estar a la trencadora d'ametlles i per la vesprada al molí d'oli. Sandra pel matí tenia que estar a la tenda de la cooperativa, on venien oli, vi, olives... però per la vesprada tenia que estar a les oficines de la cooperativa. Allí era on la gent anava a cobrar les ametlles, olives i garrafes. El segon i el tercer dia tot va anar molt bé. Però el quart dia per la nit quan tots dormien, els dos xiquets van sentir un soroll, com si fés la porta per on s'entrava a la trencadora d'ametlles.

Com que un altre treballador de la cooperativa també vivia prop, els dos germans van baixar al carrer. Un vigilava als lladres sense que el vegegen i l'altre va anar a cridar al treballador. Quan estaven els tres, van espantar als lladres i cadascú s'en va anar cap a la seva casa. Els dos germans tenien molta por i no van dormir en tota la nit. Però quan faltava una hora per a anar a la cooperativa, aleshores es van adormir i van arribar una hora i mitja tard, perquè... Havia sigut una nit proq mogudet!!! El quint dia va anar tot bé. El sext dia Josep, es va adonar de que faltava el silo on s'emmagatzaven les crostes de les ametlles. No savien qui ho havia agarrat, perquè els lladres no van agarrar res. Anaven passant els dies i tot bé, però sense saber ni rastre de qui l'havia pogut agafar. El novè dia al migdia, van arribar els pares. Josep i Sandra van tindre una recompensa. Els dos germans els ho van explicar tot als seus pares. VA SER UN MISTERI!!!

Carolina Rodrigo